

.Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
61/14. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2014. április 10.

A C-190/12. sz. ügyben hozott ítélet
Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company kontra
Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Valamely tagállam nem zárhatja ki a területén letelepedett társaságok által harmadik államban található befektetési alapok részére fizetett osztalékok adómentességét, amennyiben e két állam között kölcsönös közigazgatási segítségnyújtási kötelezettség áll fenn

A nemzeti bíróság feladata azonban annak vizsgálata, hogy az egyezményen alapuló információcsere-mechanizmus lehetővé teszi-e az adóhatóságok számára a befektetési alapok által nyújtott információk ellenőrzését

Lengyelországban a társasági adóról szóló törvény¹ többek között úgy rendelkezik, hogy a befektetési alapok adómentességet élveznek. Ahhoz azonban, hogy ebben az adómentességben részesülhessenek, Lengyelország területén kell székhellyel rendelkezniük.

Az Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company amerikai befektetési alap, amelynek a tevékenysége különösen lengyel társaságokban való részesedésszerzésre irányul, 2010-ben a lengyel adóhatóságtól a társaságiadó-átalány tekintetében a 2005. és 2006. évre vonatkozóan fennálló túlfizetésének visszatérítését kérte. Ezen adó a Lengyelországban letelepedett társaságok által a befektetési alapok részére fizetett osztalékokat 15%-os mértékben terhelte.

Miután e kérelmét elutasították, a befektetési alap keresetet indított a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (Bydgoszcz megye közigazgatási bírósága, Lengyelország) előtt. Az utóbbi a Bírósághoz fordult különösen azzal a kérdéssel, hogy az uniós joggal ellentétes-e az olyan tagállami adójogi szabályozás, amelynek értelmében az adott tagállamban letelepedett társaságok által harmadik államban található befektetési alap részére fizetett osztalékok nem részesülhetnek adómentességben.

Mai ítéletében a Bíróság először is kimondja, hogy a tőke szabad mozgásának elve alkalmazandó olyan helyzetben, amikor valamely nemzeti adójogszabály alapján a valamely tagállamban letelepedett társaságok által a valamely harmadik államban letelepedett befektetési alap részére fizetett osztalékok nem részesülhetnek adómentességben, míg az említett tagállamban letelepedett befektetési alapok élvezik ezen adómentességet. Ezt követően megjegyzi, hogy az osztalékokra vonatkozó, a belföldi befektetési alapok és a külföldi befektetési alapok közötti ilyen eltérő adóügyi bánásmód alkalmas arra, hogy eltántorítsa egyrészt a harmadik államban letelepedett befektetési alapokat a Lengyelországban letelepedett társaságokban történő részesedésszerzéstől, másrészt pedig az említett tagállam illetőségével rendelkező befektetőket a külföldi illetőségű befektetési alapokban történő részesedésszerzéstől.

A Bíróság e tekintetben pontosítja, hogy a Szerződés² azon rendelkezése, amelynek alapján a tagállamok különbséget tehetnek azon adózók között, amelyek nincsenek összehasonlítható helyzetben a lakóhely vagy a tőkebefektetés helye alapján, a tőke szabad mozgásának alapvető elvétől való eltérésnek minősül, és ezért azt szigorúan kell értelmezni. Hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy valamely nemzeti adójogi szabályozást összeegyeztethetőnek lehessen tekinteni a Szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel, az szükséges, hogy az

¹ A tényállás megvalósulása idején, azaz 2005. és 2006. során alkalmazandó változatában.

² EUMSZ 65. cikk.

eltérő bánásmód objektíve össze nem hasonlítható helyzetekre vonatkozzon, vagy közérdeken alapuló nyomós indok alapján igazolható legyen.

A Bíróság megállapítja, hogy az olyan adójogszabály esetében, amely elsődleges megkülönböztető szempontként a befektetési alapoknak a lengyel társaságok által számukra fizetett osztalék után forrásadó kivetését eredményező vagy azzal nem járó illetőségét rögzíti, **a külföldi illetőségű befektetési alapok objektíve összehasonlítható helyzetben vannak azon befektetési alapokkal, amelyek székhelye lengyel területen található.**

Az adóellenőrzések hatékonysága megőrzésének szükségességét illetően a Bíróság megállapítja, hogy valamely korlátozás erre alapított igazolása csak akkor fogadható el, ha a tagállami szabályozás az adókedvezményt olyan feltételek teljesítésétől teszi függővé, amelyeknek a betartása csak harmadik állam illetékes hatóságai által nyújtott információk útján ellenőrizhető, és tekintettel e harmadik állam információnyújtásra vonatkozó egyezményes kötelezettségének hiányára, lehetetlennek bizonyul az információknak az utóbbtól való beszerzése. Márpedig a Bíróság megjegyzi, hogy a jelen ügyben Lengyelország és az Amerikai Egyesült Államok között olyan kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásra vonatkozó szabályozási keret³ áll fenn, amely lehetővé teszi az adójogszabályok alkalmazásához szükséges információk cseréjét. Mindazonáltal a nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az ezen egyezményből eredő kötelezettségek ténylegesen lehetővé teszik-e a lengyel adóhatóságok számára, hogy adott esetben ellenőrizzék az Amerikai Egyesült Államok területén letelepedett befektetési alapok által nyújtott információkat annak megállapítása érdekében, hogy az uniós szabályozási kerettel egyenértékű szabályozási keretben működnek.

Az adórendszer koherenciája megőrzésének szükségességét illetően a Bíróság rámutat, hogy ahhoz, hogy az ezen igazolásra alapított érv elfogadható legyen, közvetlen kapcsolatnak kell fennállnia az érintett adókedvezmény és e kedvezmény valamely meghatározott adókivetéssel való kompenzálása között, figyelembe véve, hogy e kapcsolat közvetlenségét a szóban forgó szabályozás céljára tekintettel kell értékelni. Márpedig ilyen közvetlen kapcsolat hiányában a lengyel nemzeti jogszabályt nem igazolhatja az adórendszer koherenciája megőrzésének szükségessége.

Az adóztatási joghatóság kiegyensúlyozott megosztásának és az adójövedelmek megőrzésének szükségességét illetően a Bíróság hangsúlyozza, hogy ha valamely tagállam úgy döntött, hogy nem adóztatja a belföldi illetőségű kedvezményezett befektetési alapok belföldi eredetű osztalékait, nem hivatkozhat az adóztatási joghatóság tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztásának követelményére a külföldi illetőségű befektetési alapok ilyen jövedelmei adóztatásának igazolása érdekében. Egyébiránt a tagállamok és harmadik államok közötti kapcsolatokban fennálló kölcsönösség hiánya nem igazolhatja a tőkemozgások ezen államok közötti korlátozását. Hasonlóképpen, az adóbevételek csökkenése nem tekinthető olyan közérdeken alapuló nyomós indoknak, amely ilyen korlátozást igazolhatna.

Végül a **Bíróság elutasítja a lengyel kormány által az ítélete időbeli hatályának korlátozása iránt előterjesztett kérelmet.** Ennek kapcsán emlékeztet rá, hogy azon pénzügyi következmények, amelyekkel valamely tagállam tekintetében az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítélet járhat, önmagukban nem igazolják az ítélet időbeli hatályának korlátozását.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

³ Különösen a Lengyel Köztársaság és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között létrejött, a jövedelemadókat területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, 1974-es egyezményről és az adózási kérdésekben folytatott kölcsönös igazgatási jogsegélyről szóló, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) és az Európa Tanács által kidolgozott 1988-as egyezményről van szó.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499